

møde for at udføre Forretninger paa fjernere liggende Steder i Districtet. Afstanden, hvorom der her vil blive Spørgsmaal, er forholdsvis meget mindre end i mangfoldige andre Amtstuedistricter, og Bequemmeligheden for Beboerne vil altsaa blive varetaget i saameget højere Grad; men det er ialtsald paa ingen Maade nogen ny Grundsætning, som der her er Tale om at bringe i Anvendelse.

Dahl: I Anledning af, hvad den 2den Landsthingsmand for 1ste Kreds (Wessely) og den 4de Landsthingsmand for 2den Kreds (Kirck) have bemærket om, at det især er med Hensyn til Statteindbetalingen, at det er vedkommende Beboere af Vigtighed, hvor denne kan see, skal jeg gjentage, at det dog ikke alene er dette Hensyn, vedkommende Beboere have at tage — Skatter og Afgifter erlægges jo ofte for en heel By og et heelt Sogn af en enkelt Mand — men det er af ligesaa megen Vigtighed med Hensyn til andre Anliggender, som Folk skulle have afgjorte paa Amtstuen. Jeg skal saaledes blot nævne det Tilfælde, naar Nogen for udført Arbejde skal have Betaling af Amtesrepartitionsfondet, fremdeles naar Nogen har udført almindeligt Betarbejde, og saaledes er der mange andre Anliggender. Men de Folk, der nu skulle afgjøre saadanne Anliggender, ere Saadanne, der, som jeg før sagde, ikke ere fjorende; det er Huusmand og Arbeidsmand, og for dem er det af større Vigtighed, at Amtstuen er i Nærheden, end for Gaardejerne og de dermed i Klasse Staaende. Fremdeles ville de Herrer erindre, at ethvert Skjode skal have Amtstuens Paategning for, at Skatterne ere betalte, og ligeledes maa man henvende sig til Amtstuen i Udstykningsager og mange andre Anliggender, og det Anliggender, der ere fuldt saa vigtige som Statteindbetalinger. Forøvrigt maa jeg holde for, at den Ordning, den ærede Minister antydede, er at foretrække for den af den ærede Lands-

thingsmand fra Helsingør (Kirck) antydede. At paalægge Forskassereren eller anden liggende Embedsmand at opkræve Skatter, foreskommer mig at være en mindre heldig Maade at løse Opgaven paa, og jeg maa aldeles samstemme i, hvad der af den ærede Minister er ansørt i en modsat Retning.

Kirck: Jeg skjønner tilforlæbelig ikke, at der kan være stor Vanskelighed ved at ordne Forholdet saaledes, som jeg antydede, nemlig at bemyndige en Mand til at opkræve Skatterne, ligesom der vel heller ikke er det Allermindste iveien for, at han jo ogsaa kunde bestride de fornødne Udbetalinger. Ligesaa lidet kan jeg see Nødvendigheden af, at der skulde være en Amtsforsvalter tilstede i Hirschholm for at paategne Skjoder eller andre Adkomstdocumenter, naar der er Amtstue i Frederiksborg og i Kjøbenhavn. Skulde det forøvrigt absolut være nødvendigt, saa kunde man jo overdrage Sligt til af Regjeringen der ansatte Embedsmænd; var Talen om juridiske Forretninger, kunde jo By og Herredsfogden besørge dem. Men hvad det jo meest dreier sig om, er jo egentlige Oppebørselsforretninger, og hvad dem angaaer, kan jeg virkelig ikke see nogen Nødvendighed for, at man skulde udsende en Fuldmægtig for at bestride dem, naar man kan faae dem ligesaa godt udførte af Forskassereren, og maafee for den halve Betaling. Det være langt fra mig at ville dolere over for store Embedsindtægter — som det ærede Thing vil vide, har jeg jo ofte af al Kraft talt for en Forøgelse af Embedsindtægterne — men jeg finder ikke, at der er Grund til at træde saa skarpt op imod en extraordinair Behandling, som steet er her idag; jeg mener tværtimod, at Sagen bør bringes tilende, om vi saa skulde holde to Møder i Løbet af 2 à 3 Timer. I hvad der er ansørt, har jeg ikke kunnet finde at være nogen stor Steen iveien for en saadan Fremgangsmaade.